

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Naročnina za Jugoslavijo: letno 180 Din, za $\frac{1}{2}$ leta 90 Din, za $\frac{1}{4}$ leta 45 Din, mesečno 15 Din; za inozemstvo: 210 Din. — Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in upravljanje je v Ljubljani v Gregorčičevi ulici štev. 23. — Dopisi se ne vračajo. — Številka pri poštni hranilnici v Ljubljani 11.953.

LETNO XIII.

Telefon št. 2552.

LJUBLJANA, v četrtek, dne 21. avgusta 1930.

Telefon št. 2552.

STEV. 97.

Kontrola nad konsumarstvom.

Nova naredba finančnega ministrstva.

V včerajšnjih dnevnikih smo čitali naslednjo vest:

«Finančni organi so pričeli po naredbi finančnega ministrstva kontrolirati knjige in liste članov nabavnih zadrug v celi državi. Izkazalo se je, da so nabavne zadruge prodajale tudi nečlanom in na ta način prizadejale legalni trgovini veliko škodo. Vse nabavne zadruge, pri katerih bi se pokazale nepravilnosti, bodo kaznovane in ukinjene.»

Naravno, da smo sprevjeli to vest z največjim zadoščenjem. In kako ne? Saj smo, kar se tiče pobijanje nedovoljenega konsumarstva skoro popolnoma obupali. Nismo več verjeli, da bi se moglo takim nenormalnostim na katerikoli način odpomoči. Koliko resolucij, koliko dobro utemeljenih predstavk in spomenic naših zastopstev je bilo odposlanih na vse merodajne faktorje. In vse zastonj: Pod režimom, ki je izdajal naredbe samo raz vidika političnih, ali bolje rečeno strankarskih ozirov, je bila vsaka redmedura nemogoča.

Zadragam so se podeljevali najrazličnejši privilegiji, in čim več članov, to se pravi volilnih krogov, je imela zadruga, tem večjo zaščito je uživala. Na ta način smo prišli v nemogoč in absurden položaj. Dobili smo dve vrsti trgovskih obratov. Na eni strani take, ki so uživali vse mogoče tarifne in davčne olajšave in so obsegali večji del konsumentov, to so konsumne prodajalne, na drugi strani take, ki so preskrbovale ostale konsumente, to so legalne trgovine, ki niso uživali nikakih olajšav, a so bile za to uvrščene med najmočnejše davkoplačevalce. Zaman je bilo tu vsako argumentiranje. Vsako novo olajšavo, katero se je podelilo konsumom, se je utemeljevalo s pavšalno trditvijo, da vršijo konsumi take in take socialne in narodnogospodarske funkcije, katerih pa v resnicu niti ne poznamo. Zato smo naravno z velikim zadovoljstvom sprevjeli novico o kontroli, ki naj vsaj glede davčnih dajatev izdeča konsumne prodajalnice, ki poslujejo tudi s člani in so v bistvu prave trgovine, z vsemi drugimi trgovci-davkoplačevalci. Taka mera je utemeljena in pravična.

Nismo nikdar načeloma pobijali konsumov. Tudi nismo nikdar ugovarjali velikim privilegijem, ki jih uživajo konsumi, dasi ne vemo zakaj bi zaslužili tako protekcijo, toda zahtevati smemo, da se v svojem poslovanju držijo delokroga, ki ga jim dolga zakon in da v primerih, ko prekoračijo ta delokrog in razširijo poslovanje tudi na nečlane, plačajo državi vsaj one glavne dajatve, ki jih mora plačati trgovec, ki sicer ne uživa dalekosežnih taksnih prostosti in tarifnih olajšav ter mu je že vsled tege konkurenca s konsumi ako ne nemogoča, pa vsaj zelo težka. Vidimo, da so trgovski obrati v kolici konsumov popolnoma propadli. Nešteto primerov ukinitev trgovskih obratov, koji niso mogli poslovati poleg konsumov, imamo na deželi, še več pa v mestih. Koliko davčnih objektov je s tem izginilo, koliko škode je zbog tege utrpela država sama! Vsa takšna opozorila pa so bila pod prejšnjimi

režimi zaman. Odločali so le partijski vidiki, in konsum, odlično partijsko sredstvo v rokah te ali one stranke, je pri vsakem sporu triumfiral nad trgovcem - davkoplačevalcem. V primerih, ko je krivica preveč bodla v oči in so bile kršitve obstoječih zakonov že preveč očite, se je dovolilo, da se je konsumna prodajalnica izpremenila v »oddajališče«. Na stvari se pa tudi v takih primerih ni prav ničesar izpremenilo. Konsum je posloval še nadalje z nečlani, izbrisalo se ga je le iz obrtnega katastra in ga s tem oprostilo raznih vlog in dolžnosti, ki jih imajo legalni trgovci! Znano nam je n. pr., da se ni moglo niti določil uredbe o odpiranju in zapiranju trgovskih lokalov - uporabiti glede konsumnih prodajalnic; take prodajalnice so uživale tudi v tem oziru popolno prostost. Šele sedanja vlada je z novo uredbo o odpiranju in zapiranju določila, da veljajo ti predpisi tudi za konsume.

Kakor radi priznamo, ker smo to kravovo občutili na lastni koži, da je stanje, v katerem se nahaja vprašanje kontrole nad poslovanjem konsumov, v resnici težko, imamo vendor nade, da bo železna roka g. predsednika vlade poravnala krivice, ki so jih morali doslej z velikimi žrtvami prenašati legalni trgovci-davkoplačevalci!

RAZSTAVA JUGOSLOVENSKIH VIN V ROTTERDAMU.

Po prizadevanju našega generalnega konzulata v Rotterdamu (Holandija) se bo vršila začetkom oktobra t. l. v Rotterdamu razstava jugoslovenskih vin. Konzulat hoče s to razstavo seznaniti holandska tržišča z našimi vini, kajih tam še ne poznajo. Holandija uvaža velike množine francoskih in grških vin, pa je naš konzulat prepričan, da bi se moglo tam tudi naša vina prodati z dobškom. Razstavila se bodo specialna vina, pa tudi druga navadna. Podrobnejše informacije glede količin, kvalitet, prevoza razstavnega blaga itd. daje interesentom Zbornica za TOI v Ljubljani. Razstavljalci se morajo prijaviti najkasneje do 30. t. m.

PLEMENSKI SEJEM IN PREMOVANJE PINCGAVSKE GOVEDI V ORMOŽU.

Zveza seleksijskih društev za pinegavsko govedo v Ormožu, v kateri so včlanjena društva v Središču, Ormožu, Sv. Lenartu in Sv. Marjeti, priredi s podporo kr. banske uprave v Ljubljani, dne 19. septembra 1930 ob 8. uri predpoldne na sejmišču v Ormožu premovanje rodoniške govedi pinegavske pasme za svoje člane. Istočasno s premovanjem bode tudi plemenski sejem za mlado živino v starosti od 6 do 24 mesecev.

Podrobne informacije so na razpolago pri zvezzi.

RAZSTAVA PSOV V LJUBLJANI.

Za letošnjo državno razstavo lovskih psov, ki se vrši enodnevno dne 31. avgusta t. l., so bile razposlane prijavnice v celoti. Če kdo istih še ni prejel ali v premalem številu, naj takoj javi Upravi Ljubljanskega velesejma Razstava psov, da se mu še pravočasno dopošljejo, ker je zadnji prijavni rok vključno do 23. avgusta t. l.

AGRARNI BLOK IN AVSTRIJA.

Stališče Avstrije glede agrarnega bloka precizira znani narodni ekonom dr. Deutsch na kratko tako-le: Avstrijski gospodarski politiki so podali v zadnjih dneh razne izjave glede tvorbe agrarnega bloka v Jugozahodni Evropi. Pretežni del agrarcev ta projekt odklanja, ker je mnenja, da more imeti jugozahodni evropski agrarni blok samo na men osvojitve Avstrije kot prodajnega trga in oškodovanje avstrijskega poljedelstva. Nasprotno temu vztrajajo avstrijski poljedelci z vso odločnostjo na nadaljnji izpopolnitvi poljedelske produkcije v Avstriji. Industrijski krog opozarjajo, da bi imel jugozahodni evropski agrarni blok za Avstrijo le tedaj pomen, če bi se sklenil z Avstrijo fiksni dogovor glede sprejetja velikih eksportnih kontingentov avstrijskega industrijskega blaga po agrarnih državah. O tem pa sedaj ni govora in je zato tudi avstrijska industrija načelno bolj proti tvorbi bloka kot zanje.

O TOBACNEM MONOPOLU TREH DRŽAV.

Po poročilu iz Beograda se bodo vršila v mesecu septembru nova pogajanja med Grčijo, Turčijo in Bolgarijo glede ustanovitve tobačnega kartela. Takšna pogajanja so se že vršila, a so jih pozneje dementirali, in sicer najbrž zato, ker niso prišli do nobenega zaključka. Kakor se zdi, bodo pričeli pogajanja sedaj na širši podlagi. Sodeč po pisavi grških listov bo pristopila kartelu tudi Jugoslavija in pozneje Egipt. Na ta način bi se dobila za produkcijo imenovanih dežel boljša možnost placiranja v inozemstvu, ker bi ne bilo več medsebojne konkurence. Vidimo, da se spašajo države na vedno širši podlagi. Kakor je prišlo do zveze železa in jekla, tako vidimo vstajati pozneje agrarni blok in sedaj tudi blok tobaka itd.

BRAZILIJA PRODAJA NOVO KAVO.

Po poročilu brazilskega statističnega zavoda za kavo je trg opremljen že z zeleno kavo novega pridelka. Iz tega sledi, da se je Brazilija odločila za opustitev dosedanje politike, obstoječe v tem, da je prinesla na trg najprv vležano in slabno kavo prejšnjih letnikov. Po novih načrtih nameravajo prodati stare zaloge v desetih letih. Gre za 22 milijonov vreč, od katerih je treba 14 milijonov nujno prodati. Tečaji kave so kazali v zadnjem času nadalje padajočo tendenco.

FUZIJA V AVSTRIJSKI INDUSTRIJI LOKOMOTIV.

Smo jo že napovedali. Sedaj je izvršena. S fuzijo vseh avstrijskih tovarni lokomotiv je postal potrebno razširjenje tovarne v Floridsdorfu pri Dunaju. Tovarna v Linzu in v Wiener Neustadt sta z delom že popolnoma prenehali, strojni park floridsdorske tovarne bo z modernimi napravami iz teh dveh tovarn razširjen in zboljšan. Razgovori o združitvi delnic in o finančni izvedbi fuzije so že končani in je potrebna samo še formalna pritrivitev.

TEKMA SLOVENSKIH HARMONIKARJEV.

se vrši dne 8. septembra t. l. na praznik Malega Šmarna. Kdor se še ni prijavil, naj to nemudoma storiti. Zadostuje navadna dopisnica, naslovljena na urad velesejma v Ljubljani, nakar dobi pričaščenec vsa potrebna navodila. Zmagovalec v tekmi dobe lepe nagrade in pa diplome.

Janko Lavrič — Strasbourg:

Kako doseči boljše cene za hmelj.

Malo je predmetov, kjer igra pri formaciji cen trgovska organizacija tolikšno vlogo, kakor pri hmelju. Zato podjam v naslednjem kratek opis hmelske trgovine in h koncu zaključek, kako bi slovenski hmeljarji lahko dosezali za svoj pridelek stalno boljše cene.

I.

Kako pridelati čim najboljši hmelj, o tem govoriti je stvar kmetijskih strokovnjakov. Čim boljše blago — tem boljša cena pri sicer enakih okolnostih. V glavnem gre za skrbno selekcijo rastlin — izločevanje rastlin s slabim ali nezadostnim donosom, za pravilno oskrbo in gnojenje in za skrbno obiranje in sušenje. Zadnja leta se je v splošnem preveč gnojilo, kar je slabo vplivalo na finično kobul. Naše novo strokovno glasalo »Slovenski hmeljar« v Celju bo imelo dovolj dela in snovi v tem pravcu. Vsak hmeljar bi moral biti nanj naročen, biti učenec in sotrudnik tega prepotrebnega lista.

V hmelski trgovini razločujemo tri glavne kategorije: nakupovalce, komisjonarje in trgovce. Prvi kupujejo hmelj po nalogu in za račun tretje osebe; komisjonarji sprejemajo hmelj na skladisče v svrhu prodaje po nalogu lastnikov; trgovci kupujejo za svoj račun deloma sami, večinoma pa po svojih nakupovalceh.

Nakupovalci so v Jugoslaviji skoraj izključno tujci, poslani od inozemskega trgovca kot zaupniki, da organizirajo in nadzorjujejo nakupovanje, da stalno poročajo o tržnem stanju dočasnega okoliša. Nakupovalci se poslužujejo pri nakupovanju domačinov, ki dodober poznajo svoj okoliš, njega hmelj in hmeljarje. V svrhu ugodnejšega nakupovanja postopajo nakupovalci včasih sporazumno, nudijo nižje cene, prestanejo z nakupovanjem, si razdelijo okoliše, hmeljarje itd. To so trgovski manevri, ki so iz trgovskega stališča razumljivi, ki pa imajo ali bi morali imeti protiutež v organizaciji hmeljarjev. Vsak trgovec pač hoče kupiti čim nižje, ravno tako kakor hoče vsak hmeljar prodati čim dražje. Ne gre torej očitati nakupovalcem in njih meštarjem, da tlačijo cene. Ti so odvisni od svojih tvrdk in če niso v stanu ugodno nakupovati, vsaj tako ugodno kot konkurenčne tvrdke, izgubijo svoj kruh in — na njih meštarji pridejo drugi. Tudi trgovci do gotove meje ne odločajo sami o ceni. Ti so zopet odvisni od pivovaren in od konkurenčne. Če niso v stanu nuditi svojim odjemalcem pivovarnam dobro blago po čim nižjih cenah, vsaj tako ugodno kot konkurenca, izgubijo svoje kupec in svoj obstanek.

Komisjonarji se nahajajo v vseh pomembnejših hmelskih središčih. Komisjonarji sprejemajo hmelj v zalogo v svrhu najugodnejše prodaje, večinoma od hmeljarjev, a tudi od trgovcev. Komisjonarji nudijo ugodnosti prodajalcem in kupcem. Prodajalec je potem njih bliže svetovni trgovini in bliže pivovarnam. Potom komisjonarja se izločijo prekupeci, ki morajo vsled večjega rizika več zaslužiti in toraj manj plačati, kot doseže komisjonar pri direktni prodaji. V svoji praksi imam slučaje, da sem dosegel dvojno in še višjo ceno, nego se je nudila doma od nakupovalcev.

To so seveda izjemni slučaji, možni pri sprētni izrabi posebno ugodnih okolnosti. — Komisijonar prodaja večinoma manjšim tvrdkam, ki nimajo svojih nakupovalcev. Te tvrdke kupujejo sproti, kar rabijo, v skladničih komisijonarjev in dostikrat celo prodajajo po vzoreci, vzeti iz komisijskih skladnič. Na ta način jim ni treba investirati dolgoročno denarja, ni jim treba imeti lastnih zalog, ki posmenijo vedno riziko, same okolnosti, ki jim omogočajo delati z manjšim dobičkom in plačevati boljše cene, kakor velike tvrdke, ki imajo velike trgovske stroške, ki morajo plačevati svoje nakupovalce, investirati včasih ogromne zneske in prevzemati nase nepreračunljive rizike.

V nasprotu k nakupovalcem in trgovcem, ki hočejo kupiti najniže mogoče, skuša komisijonar doseči najvišje mogoče cene. Nakupovalec ščiti in mora ščititi interes kupca, komisijonar ščiti in mora ščititi interes prodajalca, od katerega je odvisen.

Preidem k tretji in glavnji kategoriji, k hmeljskim trgovcem. Tu treba razločevati trgovce, ki delajo le z drugimi večjimi ali manjšimi trgovci in trgovce, ki delajo s pivovarno. Ti dve kategoriji se zlasti v Angliji strogo ločita. Trgovec, ki dela s pivovarnami, ne bo lahko našel kupca med drugimi trgovci. Isto velja tudi za komisijonarje. Na kontinentu je to razločevanje manj strogo, vendar bo imel komisijonar ali zastopnik, ki stavljajo ponudbe pivovarnam, pri trgovih velike težkoče.

Hmeljska trgovina s pivovarnami sloni skoraj izključno na starih zvezah in na zaupanju. Pivovarnar le redko menja svojega dobavitelja, če ga ta dobro postreza. Pri malenkostni množini hmelja, ki se rabi pri pivovareni, cene hmelja razmeroma ne igrajo velike vloge pri kalkulaciji pridobitne cene piva. Iz tega vzroka plačajo pivovarne starim dobaviteljem, do katerih imajo zaupanje, da jim dobitajo leto za letom enako blago, raje veliko višje cene, kakor jo zahtevajo novi dobavitelji.

Hmeljska trgovina je morda najtežja izmed vseh. Ni čuda, da je velik del hmeljske trgovine v židovskih rokah, izvzemši belgijsko in velik del angleške in amerikanske. Žid je poseljena vztrajnost in smotrenost, lastnosti, ki igrajo pri kupčevanju s pivovarnami glavno vlogo. Močno kolobanje cen, velike razlike v kakovosti in konzervativnost pivovarnarjev so glavne težkoče v tej stroki.

II.

Po danem pregledu o splošni organizaciji hmeljske trgovine bi rad pokazal pota, kako bi lahko dosezali za svoj hmelj boljše cene.

V vsej svetovni trgovini in industriji se opaža stremljenje k grupaciji in k izločitvi prekupev. Industrija prehaja bolj in bolj k direktni prodaji potrošačem: tvornice čevljev otvarjajo povsod lastne prodajalne, tvornice avtomobilov ustanavljajo v vseh večjih mestih lastne prodajne družbe ali podružnice; trgovske tvrdke ustanavljajo istotako podružnice, n. pr. importne tvrdke kave in čaja itd. Vsi iščejo direktno zvezo s potrošači in neodvisnost od samostojnih trgovcev, ki lahko vsak čas menjajo dobavitelja. Ta razlog velja tudi za hmeljsko stroko in torej bi morali tudi hmeljarji iskati direktno zvezo s potrošači - pivovarnarji in neodvisnost od prekupev, ki kupujejo danes tukaj, jutri tam.

Za direktno prodajo pivovarnam govorji še potreba, da se dovede pivovarnarje do tega, da ne zahtevajo samo naš hmelj, nego tudi oznamenovalne listine kot garancijo za poreklo.

Mnogo se je že pisalo o obveznem signiranju našega hmelja. Kaj nam pa pomagajo oznamenovane bale in listine, če jih skoro nikče ne zahteva! Najprej treba doseči, da se bo naše blago zahtevalo, da se naše blago uvede pod svojim pravim imenom. In kdo je na tem interesiran? Skoraj edinole hmeljar, vsekakor ne inozemska trgovca. Temu je naravno ljubše, če mu pivovarna ne predpisuje gotove znamke, in če mu to predpisuje, da ne zahteva uradne oznamenovalne

tistine. Trgovcu je naravno ljubše, če lahko dobavi, kar ravno najugodnejše kupi, ali slovensko, ali vojvodinsko, ali alzaško, poljsko, rusko ali drugo blago, če lahko mesa in krsti hmelj, kakor mu bolje konvenira. Če bi pivovarnar zahteval izrecno slovenski hmelj in oznamenovalne listine, trgovec ne bi imel več stare velike izbere in manipulacijske možnosti, primoran bi bil kupiti oznamenovan slovensko blago ter plačati, kar se bo zanj zahtevalo. Več pivovaren ko bo zahtevalo naše signirano blago, tem večje bo povpraševanje, tem višje bodo cene. Treba torej iskati pota, kako pivovarne dovesti do tega, da bodo zahtevale oznamenovan slovenski hmelj.

Kakor pokazano, inozemska trgovina nima nikakega interesa, da pro-

daja ravno naše blago, še manj pa, da prodaja naše blago prve kakovosti pod pravim imenom, da dela zanj propagando in da prosi pivovarnarje, da naj zahtevajo slovenski hmelj in oznamenovalne listine. Edina možnost to doseči leži v somopomoči, v grupaciji slovenskih hmeljarjev v svrhu direktno prodaje pivovarnam, bodisi potom močne domače trgovske tvrdke, bodisi potom prodajne zadruge. Inozemska trgovina bo kupovala naše blago le tedaj, če bo ceneje od drugega približno enakega blaga ali če se bo naše blago izrecno zahtevalo. Ko bo naša znamka potom domače trgovine ali zadruge direktno vpeljana v pivovarnah, bodo tudi drugi trgovci morali dobaviti oznamenovan slovensko blago in prispevat takoj k boljšim cenam.

V čem obstojajo zaključki agrarne konference.

Prefirana pričakovanja glede takojšnje ustanovitve mednarodnega žilnega kartela se s to konferenco sicer niso izpolnila, a prvi poskus sodelovanja v Evropskem agrarnem eksportu ni ostal brez uspeha.

Zaključki konference v Bukarešti se dajo razdelih v dve skupini: v trgovsko-politično in v komercielno. Pri posvetovanjih agrarnih zastopnikov Jugoslavije, Ogrske in Romunije je šlo najprvo za odgovor na vprašalno polo, ki jo je poslala v pretekli pomladi agrarnim državam carinska konferenca v Ženevi. Najvažnejše teh vprašanj je bilo to, če in v koliko bi mogle evropske agrarne in industrijske države sodelovati v interesu omiljenja evropske gospodarske krize in s katerimi praktičnimi sredstvi na polju carinske in žilne politike bi se dale doseči boljše prodajne razmere za evropsko žito. Ker gredo trgovsko- in carinskopolitični interesi teh treh držav glede teh vprašanj popolnoma vstrik, se je v tem oziru dal sporazum lahko doseči. Zastopniki treh držav so izdelali in podpisali enotno in odgovornilo besedilo in so ga poslali svojim vladam v potrdilo. V enotnem odgovoru se v prvi vrsti zahteva, da se v trgovskih pogodbah za žito in druge podeželske predmete odpravi klavzula največje ugodnosti in da za september voklicana carinska konferenca v Ženevi, prične s primerno reformo sistema največje ugodnosti.

Jasno je, da se obrača ta zahteva proti konkurenji prekomorskega žila. Konkurenji prekomorskega žila je v prvi vrsti pripisali, da sledijo notacije žila na evropskih produktnih borzah vsakemu kolebanju v žilnih notacijah v New Yorku ali Chicago. Sistem največje ugodnosti je doslej onemogočil, da bi se evropske države med seboj dogovorile glede olajšav v izmenjanju blaga. Vsi udeleženci konference so opozarjali, da se na največji ugodnosti temelječa trgovskopogodbena politika itak nahaja v krizi in da je za omiljenje evropske gospodarske krize, neobhodno potrebna postopna omejitev klavzule največje ugodnosti. V tej svoji zahtevi morejo evropske agrarne države pač računili na podporo evropskih industrijskih držav, na drugi strani pa z odpornim prekonsilom.

U. S. A. Težave bo delala tudi okolnost, da zahtevajo agrarne države od evropskih industrijskih držav prednostno carino za svoje žito, ne da bi se izjavile tudi za znižanje carine za evropske industrijske predmete. Sicer je pa to le prvi korak, kakor smo poročali že na drugem mestu, in imajo besedo sedaj industrijske države. Dobra volja je tukaj, potem bo že šlo.

Drugi kompleks vprašanj, o katerem so razmotrivali v Bukarešti, se je likal oblike sodelovanja, po kateri bi se dala medsebojna konkurenca donavskih agrarnih držav najlaže odpravili. Načrt ozkega žilnega kartela so označili kot neizvedljiv, v prvi vrsti začelo, ker bi se ustavnovitev takega kartela mogla komaj drugače doseči kot z državnimi monopolji. Rumunska vlada je sicer simpatizirala z mislijo državnega monopolja, ogrski zastopniki so ga pa odločno odklonili. Sodelovanje donavskih agrarnih držav v eksportu žila naj se prične zato najprvo v manj ostri obliki. Po zgledu v Ogrski in Jugoslaviji že obslo-

jaja ravno naše blago, še manj pa, da prodaja naše blago prve kakovosti pod pravim imenom, da dela zanj propagando in da prosi pivovarnarje, da naj zahtevajo slovenski hmelj in oznamenovalne listine. Edina možnost to doseči leži v somopomoči, v grupaciji slovenskih hmeljarjev v svrhu direktno prodaje pivovarnam, bodisi potom močne domače trgovske tvrdke, bodisi potom prodajne zadruge. Inozemska trgovina bo kupovala naše blago le tedaj, če bo ceneje od drugega približno enakega blaga ali če se bo naše blago izrecno zahtevalo. Ko bo naša znamka potom domače trgovine ali zadruge direktno vpeljana v pivovarnah, bodo tudi drugi trgovci morali dobaviti oznamenovan slovensko blago in prispevat takoj k boljšim cenam.

ječih eksportnih zavodov naj se ustanovi tudi v Rumuniji centralni žilni urad, ki bo imel v rokah enolno vodstvo in kontrolo žilnega izvoza. Eksportne organizacije imenovanih treh držav naj delajo v bodočnosti kolikor mogoče lesno skupaj in naj organizirajo eksport žila po enotnih smernicah. V ta namen so razmobilivali razne predloge, o katerih se še niso mogli popolnoma zedinili. Govorili so o skupnih žilnih skladničih, o skupnem financiranju eksporta, celo o najemu skupnega inozemskega posojila, iz katerega naj se financira žilna kampanja vseh treh držav. Ker se v potankostih še niso mogli sporazumeli, so se zaenkrat zadovoljili z izjavo, da se je dala doseči razjasnitve teh problemov. Zaenkrat bodo eksportni zavodi omenjenih treh držav gledali na to, da bodo v vseh eksportnih vprašanjih v stalnih stikih. Hkrati bodo vlade Rumunije, Jugoslavije in Ogrske uvedle uvodoma omenjeno ureditev trgovsko-političnih carinskih vprašanj s tem, da stopijo v stik z industrijskimi državami. Zaključke teh preddel bodo obravnavali potem na drugi konferenci, ki je predvidena za oktober, in jih bodo porabili za temelj nadaljnje akcije.

Kakor vidimo, se da z dobro voljo veliko doseči, in obstoji utemeljeno upanje, da se bo započeta akcija uspešno nadaljevala in uspešno zaključila, v prid vsemu evropskemu v lako ležki krizi se nahajajočemu gospodarstvu.

VII. POROCILO HMELJARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO O STANJU HMELJSKIH NASADOV.

Žalec v Savinjski dolini, dne 18. avg. 1930. Obiranje hmelja je v polnem teku in bo najhitreje vkljub deloma neugodnemu vremenu končano že ta teden. Množina pridelka se ceni na 14 do 15.000 met. stotov. Kakovost letosnjega hmelja bo ono minulega leta prekosi, ker se je obiranje pričelo pravočasno in se izvršuje najskrbnejše. Kobule so lepo zelene barve, so zelo težke in najboljšega aroma.

Nekaj tujih kupcev je že došlo, ki odpošiljajo svojim tvrdkam vzorce našega pridelka. Do večjih kupcev dosedaj še ni prišlo, pač pa se predprodani hmelj polagoma prejemava.

Društveno vodstvo.

GOSPODARSKA DEPRESIJA V NEMČIJI SE POOSTRUJE.

Po poročilu nemškega Državnega zavoda za zavarovanje brezposelnih za čas od 16. do 31. VII. 1930 se je v drugi julijevi polovici zaposlenost občutno poslabšala. To poslabšanje je viden znak nadaljnje poostritve depresije, koje najgloblja točka pa najbrž še ni dosežena. Število podpiranih je v omenjeni dobi lakole naraslo: za ca. 28.000 na več kot 1,497.000 pri brezposelnem zavarovanju; za ca. 23.000 na 403.000 pri krizni podpori. Obremenitev obeh podpornih institucij je dosegla torek z več kot 1,300.000 podpiranci višino, ki je za več kot 1 milijon nad višino lanskega leta. Splošna slika, ki jo podajo te številke, se dopoljuje in potrjuje s poročili o nadaljnjem skrčenju dela in o napovedbi odpustitev.

Po svetu

O novi železniški tarifi se bo pričela 1. septembra konferenca zastopnikov trgovskega ministra in gospodarskih krogov. Osnutek tarife je že izdelan. Gospodarstvo bo imelo v novi tarifi znatne ugodnosti.

Dolgoročne kredite za poljedelce od strani državnih zavodov zahteva spomenica, ki jo je na pristojnem mestu izročilo odposlanstvo, poslano v Beograd od kmetijskih organizacij iz vse Jugoslavije.

Prisilno zavarovanje posevkov proti toči bo vseboval zakon, katerega osnutek izdelujejo v poljskem ministrstvu. Osnutek bo na pristojnem mestu predložen še ta mesec.

20. t. m. se je vršila v Novem Sadu konferenca izvoznikov vina, ki se je počela z vprašanjem organizacije izvoza v inozemstvo, zlasti v Holandijo.

V trgovski register v Novem mestu je bila vpisana lesnoindustrijska d. d. Jelovina s sedežem na Mirni. Vplačana delniška glavnica znaša 100.000 Din.

V Kotoru gradijo novo tovarno po hišta (Anton Schmidt). Tovarna je opremljena z najmodernejšimi stroji iz Nemčije in bo pričela obratovati že z začetkom septembra.

Stevilo lokomotiv v Jugoslaviji je nekaj nad 2800. Na 10 km proge pridejo 3 lokomotive (3:1); v Belgiji, ki ima relativno največ lokomotiv, pride na 10 kilometrov 10 lokomotiv.

V Dalmaciji (na jugu) se opaža pomajkanje domačega jedilnega olja. Cena je narasla v zadnjih dneh od 9 Din na 14 Din za 1 kg.

Strugo Neretve od izliva do Metkovića bodo v pomladi v toliko iztrebili, da bodo mogli priti do Metkovića tudi največji jadranski parniki.

Za dvig živinoreje v Zetiski banovini je dovolilo poljedelsko ministrstvo kredit 20 milijonov dinarjev. Ustanovili bodo nove živinorejske zadruge, ki jim bodo dajala državna posestva plemenško živilo na razpolago.

Pivovarniška industrija se je posvetovala te dni v Beogradu; šlo je za rajo-niranje v prodaji piva. Ker se niso mogli zediniti, so se pogajanja prekinila. Zdi se, da je pivovarniški kartel pred razpustom.

Razstava grozdja v Mostaru se vrši po iniciativi banske uprave v Splitu 15. septembra in sicer za okraje Mostar, Konjic, Ljubuški, Imotski in Metković.

Tudi Celovec išče posojilo. Skupno premoženje občine vključno vse obrate, vodovod itd. je bilo cenjeno na koncu preteklega leta na 744 mil. šil., skupno zadolženje je pa znašalo 103 mil. šil.

Trgovska pogodba med Češkoslovaško in Rumunijo bo stopila v veljavno najbrž 1. septembra. Tehnične ovire so odstranjene.

Latvija je znižala obresno mero od 7½ % na 7%. Glavno mesto Latvije je Riga.

Rekordno insolvento zaznamujejo v Belgiji: tekstilna tovarna Vandewinkel v Gandu je prišla s pasivi 58 milijonov belgijskih frankov v konkurz, kar je pač rekord.

General Motors Co. je imela v drugem letnem četrletju 53,400.000 dol. čistega dobička, lani v isti dobi pa 89 milijonov 950.000 dol. Dividenda za nadavno delnico znaša letos 1.17 dol., lani je znašala 2.01 dol.

Brezposelnost v Avstriji narašča in je dosegla 31. julija 153.188 podpiranih brezposelnih, kar je za 52.000 več kot lani ob istem času. K temu pride še ca. 30.000 nepodpiranih brezposelnih, dočim jih je bilo lani 23.000.

Producija surovega železa v U. S. A. je v juliju nadalje padla in je bila dnevna povprečnost za 13 odstotkov pod lanskim julijevim povprečnostjo. Oblikovanje cen je bilo zelo neenakomerno. Za bodoča dva meseca pa upajo na sezijsko poživljjenje.

Družba Columbia Gramophon razdeljuje iz čistega dobička v znesku 580.000 funtov 40-odstotno dividendo; lani je bilo čistega dobička 505.000 funtov, dividenda

»Vkroženje Ogrske.«

Ogrski minister narodnega gospodarstva Vass se je zelo odločno izrazil proti carinskim načrtom Male antante. Na posletni konferenci ogrske vladne stranke v Balaton Földvaru je na razna vprašanja odgovarjal najprvo poljedelski minister Mayer in je izjavil, da je dobila ogrska vlada pred kratkim povabilo jugoslov. in rumunske vlade, naj se prične v interesu tvorbe enotne fronte z njima dogovarjati. Ogrska vlada je odposlala delegacije, ki so stavile svoje predloge. Pogajanja še niso končana in se končno stališče še ni moglo precizirati. Geografska lega Ogrske pa nudi jamstvo za to, da se velika evropska gospodarska kriza ne more rešiti z izločitvijo Ogrske, temveč da more govoriti Ogrska v tem vprašanju zelo važno besedo.

Nato je govoril minister narodnega gospodarstva Vass kot zastopnik odsotnega ministrskega predsednika o novi gospodarski antanti sosednih držav, koje namen je po njegovem mnenju popolno vkroženje Ogrske in zarganje ogrskega gospodarskega življenja. V Štrbskem Plesu se je napravil poskus gospodarskega ojačanja Male antante.

To ni prijateljsko napram Ogrski. Kar se tiče problema carinske unije Male antante, bi morale države Male antante svoje dosedanje trgovske pogodbе s tujimi državami ali revidirati ali pa anulirati. Ker so pa te pogodbe navezane na določene termine, bi se moglo to izvršiti pred potekom pogodb samo potom medsebojnih dogоворov.

Načrta carinske zveze se nam torej ni treba ustrašiti, je izjavil minister. — Ogrska zunanjša politika mora pa v bočno razvijati pomnoženo aktivnost v interesu one ideje, ki je v diametralnem nasprotju z nameravano carinsko zvezo; to je ona ideja, ki so jo sprožile velesile v interesu gospodarske sanacije srednje Evrope, da se namreč opusti načrt gospodarske samopreskrbe Evrope in se ustvarijo med državami drugi gospodarski stiki. Ogrske ne bo mogoče vkrožiti, prvič ker je ni mogoče izolirati, drugič pa, ker je pretekel čas, ko so poskušali politični nasprotniki Ogrske gospodarsko zadrgniti.

Besede ministra Vassa nam pravijo, na kako dobrati poti sta Jugoslavija in Rumunija.

* * *

Jugoslovanska rečna plovba v prvem polletju 1930.

Po podatkih rečnoplovne uprave je znašal v prvem letošnjem polletju jugoslovanski rečni promet inozemskega blaga 546.608 ton, promet domačega blaga pa 681.209 ton. Od inozemskega blaga pride 222.442 ton na import, 323.166 ton na eksport.

Za primerjanje navajajo podatke za pretekla tri leta in sicer za vsakratno prvo polletje (v tonah):

Leto	Inozemski prom.	Domači prom.
	Uvoz	Izvoz
1927	164.582	216.240
1928	209.064	90.961
1929	167.552	118.852

Podatki nam pravijo, da se je letos tako inozemski kot domači rečni promet napram letom 1927 do 1929 bistveno dvignil.

Najvažnejše rečne postaje za inozemski promet so: Beograd, Vel. Bečkerek, Novi Sad, Osijek, Pančevo,

Prahovo, Senta in Sisak. Sledeci seznam nam kaže delež teh postaj na inozemskem izvozu in uvozu (vse v tonah):

	Uvoz	Izvoz
Beograd	62.118	20.574
Vel. Bečkerek	15.161	28.672
Novi Sad	39.887	43.383
Osijek	7.823	21.283
Pančevo	3.849	86.341
Prahovo	30.591	9.319
Senta	3.715	11.54
Sisak	19.748	ni podatkov

V inozemskem prometu sta Beograd in Novi Sad na prvem mestu. V skupnem prometu je na prvem mestu Beograd s 446.534 tonami, na drugem Novi Sad s 125.056 tonami. Iz gornjega seznama se dobro vidi, kateri okraji imajo dosti blaga za izvoz in kateri ga prejemajo.

* * *

Kriza v japonski svilni industriji se je v zadnjem času poostriali. V zadnjem julijevem tednu je ustavilo delo 20 tovarn s ca. 30.000 delaveci. Nadaljnjih 25 tovarn je sklenilo, da bodo vsled pomnoženih zalog obratovanje skrčile. Vlada bo dala industriji subvencije na razpolago.

KREDITNI INFORMACIJSKI URAD V OGRSKI.

Spričo zgub, ki so jih utrpele številne tvrdke v trgovini na obroke, je sklenilo štirinajst ogrskih trgovskih strok ustanoviti centralni informacijski urad, ki se bo informiral o materiellih razmerah vseh v trgovini na obroke udeleženih kupec, preden se bo blago oddalo. Centralni urad je sestavil že črni seznam kupcev in znaša njih število do slej 35.000.

FORDOV »INDUSTRIJSKO LETO.«

Iz Windsora v kanadski provinci Ontario javljajo, da se je Ford nedavno izrazil, da se bo v bodočnosti vpeljalo takozvano industrijsko leto, ki bo trajalo samo 10 mesecev. Delavci bodo torej šestino leta prosti. S tem naj se jim nudi tudi možnost močnejšega konzuma. Torej bodo imeli delavci prave dvameščne počitnice.

ZAKLJUČKI LETINE V AVSTRIJI.

Kolikor se dajo ti zaključki doslej pregledali, je lefina kvalitativno povprečno veliko boljša kot lani, kvantitativno pa je pa v ječmenu nekoliko podlansko. Pšenice je tudi kvantitativno dosli več kot lani, rži in ovsu najmanj prav toliko, skoraj gotovo pa za malenkost več. Krme za živilo bo dosti. Pridelek sadja je letos prav tako slab kot je bil lani. Izvrsno pa obeta vino in se naznanjajo rekordne kvantitete in rekordne kvalitete. Pridelek sladkorne pese se še ne da pregledati, a bo vče dober.

TEDEN NA LJUBLJANSKI BORŽI

* Posebno poročilo Trgovskega lista *

Devizno tržišče.

Na tukajšnjem deviznem tržišču je vladala — podobno kot tudi na ostalih naših borzah — neobičajna kupčiška rezerviranost tekom minulega tedna, ki je vsled tega zaključil z minimalnim tedenskim prometom komaj 11.300 milijonov dinarjev. Od tega je bila dobra četrtina vseh zaključkov (2.821 milj. Din) perfektuirana s posredovanjem Narodne banke, ostalo (8.479 milj. Din) pa je dala na razpolago privatna ponudba.

Iz naslednjih številk vsakodnevnega deviznega prometa:

dne 11. avgusta Din 1.656.229.63 Curih—London;

dne 12. avgusta Din 2.572.592.31 London—New-York;

dne 13. avgusta Din 994.907.87 London—Curih;

dne 14. avgusta Din 3.401.674.14 London—Curih;

dne 16. avgusta Din 2.674.382.36 London—Curih;

je razvidno, da zavzema kupčija v devizi London prvo, v devizi Curih pa drugo mesto, dočim so zaključki v ostalih devizah znatno manjši in je bil v četrtek (14. t. m.) dosežen največji, v sredo pa najmanjši dnevni promet prošlega tedna.

V pogledu višine skupnega prometa v posameznih devizah, doseženega tekom preteklega tedna, je razvrstitev slediča (vse v milijonih dinarjev): London 5.207, Curih 2.136, Trst 1.227, Dunaj 0.865, Berlin 0.781, Praga 0.552, New York 0.460 in končno Budimpešta 0.061, medtem ko je v predzadnjem tednu zavzemal Curih s 4.907 prvo ter London s 4.253 še drugo mesto in je pri drugih devizah ostalo razmerje deloma nespremenjeno.

Tudi devizna tečajnica prošlega tedna kaže napram predzadnjemu tednu le neznatne tečajne spremembe, ki so očitovane zlasti še v mirnejšem opadanju tečajev naslednjih deviz (navajamo pondeljkov in sobotni tečaj minulega tedna): Amsterdam 22.705—22.70, Bruselj 7.8839—7.8768, Berlin je bil na prvih treh borzih sestankih trgován po intervencijskem tečaju 13.46, na poslednjih dveh pa po 13.4575, dočim je Budimpešta oslabela od 9.8861 (11. t. m.) na 9.8840 v sredo ter vztrajala na tej višini do konca tedna. Pariz je osciliral med 221.66 in 221.60 (11. oziroma 16. t. m.), nalik Dunaju (7.9644—7.9618), dočim je Curih postal popolnoma nespremenjen in bil trgován dosledno na bazi 1095.9. — Prav tako je notirala Praga na prvih štirih borzih sestankih 167.07 in se šele na zadnjem borznom sestanku učvrstila na 167.13, slično kot Trst, z edino razliko, da je bil slednji zaključevan na vseh sestankih po 295—, izvzemši sredo, ko je beležil nekoliko višje (295.08). Edino London (od 274.40 na 274.44) in New York (od 56.22 na 56.23) sta tendirala stalno navzgor.

Notic ostalih deviz ni bilo.

Efektno tržišče.

Na tem tržišču je došlo tekmo zadnjega tedna do manjših sprememb predvsem v pogledu kupčiške razgibanosti, ker je bila 12. t. m. zaključena Kranjska industrijska družba po Din 312—, 13. t. m. 7% Blairovo posojilo po tečaju 87.50 in 14. t. m. pa je došlo do večjega zaključka v delnicah Strojnih tovarn in livarn po 67 dinarjev.

Tečaji vseh na tukajšnjem borzi notiranih efektorov so ostali tudi tekmo zadnjega tedna popolnoma nespremenjeni, razen Prve hrvatske štedionice, po kateri je bilo od 11. do incl. 13. t. m. povpraševanje 910—, od 14. t. m. dalje pa po 905 dinarjev, seveda brez blaga. Notice 8% oziroma 7% Blairovih posojil so bile v prošlem tednu te-le: 11. in 16. t. m. 97.75, 12. in 13. t. m. 98— in 14. t. m. pa 97.50, dočim je notiralo 7% 11. in 13. t. m. 87.50, 12. in 16. t. m. 87.25 ter končno v četrtek 87—.

Tendenca je ostala neizpremenjena.

Lesno tržišče.

Situacija na lesnem trgu se tudi v novejši sezoni ni dosti izpremenila. Trguje se nekoliko v tramariji za stavbene svrhe in pa v gorivu za izvoz, ki je oživel, čeprav so cene še stare. Zaloge drva pa so pri nas še vedno precej neizčrpane.

Kar se tiče vpliva ruskega izvoza v Italijo, je gotovo, da je Rusija vrgla na italijanski trg sicer večje količine mehkega kot trdega lesa in so tudi cene razmeroma nizke, vendar pa izdelava tega lesa ni takšna kot ga producira naše moderne lesne industrije. Ako hočemo naše lesne proizvode spraviti na trg, moramo, kar se tiče izdelave posebno v teh časih, gledati na to, da bodo naši izdelki oziroma njih izdelava odgovarjala kakovosti našega lesa, to se pravi, da bode tudi izdelava prvo vrstna. Kajti samo na ta način se lahko nekako paralizira sedanjo slabo situacijo.

Na tukajšnjem borzi je bilo v zadnjih dneh zaključeno: 31 vagonov bukovih ceplanic potom eksekutivne prodaje, 12 vagonov hrastovih rezanih drva, 10 vagonov hrastovih drv eksekutivnim potom, 5 vagonov hrastovih, 5 vagonov bukovih drva, 1 vagon bukovih okroglic in končno 1 vagon tramov.

POVPRASEVANJA:

Smrekovi in jelovi trami 25/25—70/70 cm debeline, 8—16 m dolžine, 12/12—24/24 cm debeline, 4½—12 m dolžine, po možnosti naj bi bili žagani, aka pa ne, morajo biti tako izdelani, da izgledajo, kakor da bi bili žagani. Rabilo bi se jih 2000 m³. Oddaja v partijah najmanj 500 m³ franko vagon Cif Dunkerque.

Madriers-Bastings: monte, I., II., III., običajne dimenzije, dolžine vse od 4 m, ali od 2—8 m, ali multipli od 33 cm. Rabí se vsaka množina od 100 m³ naprej, franko vagon Cif Dunkerque.

Hrastovi pragovi, 100.000 komadov v dimenzijah 1.80×13×12, cena franko vagon Sušak pristanišče.

Bukovi hldi, sveži, I., brez srca, od 40 cm in do 250 m dolžine naprej. Prevzame se samo v partijah od 200 m³ naprej.

Bukove in hrastove doge. Se prosi ponudbe v običajnih dimenzijah.

Beli jesen, I., brez srca, 40 in od 250 m dolžine naprej. Samo v partijah po najmanj 200 m³.

Oreh, od 35 cm srednjega premora naprej. Oglje, Canello, I., se ga rabí vsaka množina, Cena franko Postojna.

Plačilo se razume z akreditivom v Zagreb ali v Ljubljani.

Smrekove smezole, I., II., III., tombante, izključeno gnijilo in razbito, 2500 komadov, 6 m dolžine, 80/120 mm; 800 komadov, 6 m dolžine, 50/120 mm. Dobava v mesecu septembru 1930. Cena naj se glasi franko vagon meja via Postojna tranzit.

Več vagonov bukovih naravnih desk od 27 mm debeline naprej, tombante, z navedbo cene franko vagon meja Postojna tranzit.

1 vagon orehovih plohor iz prvega dela od 1.50 m dolžine naprej, debelina od 25 mm naprej. Cena franko vagon meja.

Hrastove in bukove pragove za Francijo se potrebuje vsako množino. Najmanjši kvantum, katerega tvrdka akceptira, je 15.000 komadov. Cena naj se glasi franko vagon Sušak pristanišče.

Hrastovi pragovi: 5000 kom. 2.20×0.20×0.14 m, 5000 kom. 2.10×0.18×0.12 m. Cena naj se glasi franko vagon meja Postojna tranzit. Dobava naj bi se vrnila v treh mesecih proporcionalno razdeljeno.

